

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହା ତୁମର ଇଚ୍ଛାକୃତ ମିଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରକ ସଂଗଠନ ଅଟେ, ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛାକୃତକର ସନ୍ତାନ କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛାକୃତକର ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀ କରୁଛ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକର ଚତୁର୍ଲତା କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସୂଚିତ ସିଲଭର ଏନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌପଞ୍ଚମୁଖୀ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚିଯିବ ବା ତ୍ରେତାୟୁଗୀ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣୀ ସୂଚିତ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚିଯିବ, ତେବେ ଯାଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକର ଚତୁର୍ଲତା ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତରାଶି ଜରାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ବାହୁଡା ସମୟ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଆୟତ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ସର୍ବଜନ ତୁମକୁ ଯେଉଁଭଳି ସଂଯମତା ବତାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥାଅ ।

ଗୀତ:- ମୁଖ୍ୟତା ଦେଖିଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ଯେଉଁସବୁ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ-ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି । ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲ ପୁଣି ଆସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବାବା ବରଣ୍ଡର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ବରଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣ୍ଡର ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ବରଣ୍ଡର ହେବ । ବିଚାର କର, ଏକଥା କ’ଣ ଠିକ୍? ନିଜକୁ ନିଜେ ବିଚାର କର । ଆମ କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ତୁଳନା କର । ଗାୟତ୍ର ଯାହା ଜନମ-ଜନମାନଙ୍କର ଶୁଣି ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ତୁଳନା କର - ଠିକ୍ କେଉଁଟି? ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଅଥବା କୁଳକୁ ସମସ୍ତେ ବିଲୁଲ୍ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ଠିକ୍ ଭାବେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଏହା ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଯାଉଛି । ବାକି ଏତେ ଭୁଲ୍‌ଧାରୀ ଚିତ୍ର ଯାହା ସବୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତରଗସ୍ତର ଆଦି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଭୁଲ୍ । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ନିଜ କରୁତବ୍ୟ ବିଷୟରେ କେହି କିଛି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ନିଜ ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ୮୪ ଜନମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ । ଯେପରି ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନୁସନ୍ଧାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ନିଗ୍ରହ ବାବାଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ ନା ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏହା ଇଚ୍ଛାକୃତ ମିଶନ ଅଟେ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛାକୃତକର କରାଉଛ । ବୁଝାଉଛ ଯେ ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମିଳିବ । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଏହି ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲୌକିକ ପିତା ତ ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ ସୁଖ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅବିନାଶୀ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ୩ ଜଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛ । ଲୌକିକ ପାରଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ । ପାରଲୌକିକ ପିତା ଶିବବାବା ଅଲୌକିକ ପିତା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଅଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତାଙ୍କର କରୁତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଶିବ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ବାକି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମହିମା କାହିଁ? ନିରାକାର ପିତାଙ୍କର ମୁଖ ତ ଦରକାର ନା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ଦେବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଠିକ୍ ରୂପେ ସମରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ । ରଥକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାଗର କରିଥାନ୍ତି ନା । ଯେପରି ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଘୋଡ଼ାକୁ ମଧ୍ୟ ସଜାଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମହିମା କରୁଛ । କହୁଛ ତୁମେ ଏହିପରି ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନମ ଭୋଗ କରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହେଲେ ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ମୁସ୍କଲିରେ କେହି ଏକଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ବୁଝିଗଲେ ତ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢ଼ିଯିବ । ବୁଝାଉଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କର ତ ଆହୁରି ନିଶା ଚଢ଼ିଯିବ । ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ପରିତ୍ରସ୍ତ ଦେବା କ’ଣ ଛୋଟିଆ କଥା । ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ? ଆପଣ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ପବିତ୍ର ହୁଅ । ତୁମେ ତାକୁଥିଲ ନା, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ଗାୟତ୍ରରେ ଏକଥା ନାହିଁ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ବିନାହିଁ ଅଟେ, ଭରୁକଟୀ ମଧ୍ୟରେ ତାରକା ସଦୃଶ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ କାହାରି ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଲିୟାସରେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗରେ

ନିୟମପରାୟଣ ଆଆନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି - ଉକ୍ତି, ପୂଜା, ପାଠ ଏସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ରାସ୍ତା । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପରଥମେ ଫରମ ପୂରଣ କରାଉଛ - ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ? ଏହା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ପରାରୁ ଆତ୍ମାର ପିତା କିଏ? ସର୍ବବିଶ୍ଵାସୀ କହିବା ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଅର୍ଥ ବାହାରୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତତ୍ଵକର ପିତା କିଏ? ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ନିଜ-ନିଜର ଘରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏକଥା ବୁଝାଇପାରିବ । ଗୋଟିଏ-ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର - ସିଦ୍ଧି, ଚରିତ୍ରତ୍ଵ, କଳ୍ପବୃକ୍ଷ - ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଚିତ୍ର ଅଟେ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରରୁ ସବୁ ଧରଣର ଲାଭ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆମର ଧର୍ମ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଆମେ ଏହି ହିସାବରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବୁ କି ନାହିଁ? ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ତ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ଯାଇପାରିବେ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝା ଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ଧର୍ମ ପଛରେ ଆସିଛି ସେହି ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପରକୁ ଯାଇ ବିରାଜମାନ ହେବେ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏସବୁର ସମସ୍ତ ମୂଳଦୁଆ ଜଞ୍ଜନ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଚାରା ତ ଲାଗିଲା, ପୁଣି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ, ବିନା ପତ୍ରରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ତ ନଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି - ନିଜ ସମାନ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜ୍ଞା ରୂପୀ ପତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ସେ ତ ଉପରୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ପତ୍ର ପତ୍ର (ଆତ୍ମାମାନେ) ଉପରୁ ଯା-ଆସ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁଣି ବୃକ୍ଷର ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀ ଆଦି କରୁଛ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ପତ୍ର ତିଆରି ହେଉଛି, ପୁଣି ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ଭଳି ପଡୁଛନ୍ତି ବା ଝାଡ଼ି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏଥିରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ଆଉ ଯେଉଁସବୁ ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହଧାରୀ ଅଛନ୍ତି ତାକୁ ଛାଡ । ରଚନାଠାରୁ କେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଉ କାହାର ବି ସମ୍ମତି ନ ଆସୁ । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ, ଜଞ୍ଜନମାର୍ଗକୁ ଆସି ପୁଣି ଯଦି କେହି ଏପରି କୌଣସି କାମ କରିବ ତେବେ ତାର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ରହିବ । ବାବା ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଆଉ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଖରାପ କାମ କଲ ତେବେ ଆହୁରି ପତିତ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି କୌଣସି କାମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା କ୍ଷତି ହେବ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କର ଗ୍ଲାନି ହୋଇଥାଏ ନା । ଏପରି କରମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ବିକରମ ହେବ । ସଂଯମତା ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଓଷଧ ସେବନ ବେଳେ ଖାଦ୍ୟରେ ସଂଯମତା ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ତାକ୍ତର, ଖଟା ଆଦି ଖାଇବାକୁ ମନା କଲେ ମାନିବା ଉଚିତ୍ । କରମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଆୟତ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯଦି ଲୁଚାଇ କରି ଖାଇ ଚାଲିବେ ତେବେ ଓଷଧର ପ୍ରଭାବ ପଡିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଆସକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ଏପରି କର ନାହିଁ । ବାବା ସର୍ବଜନ ଅଟନ୍ତି ନା । ଲେଖୁଛନ୍ତି, ବାବା ମନରେ ବହୁତ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ । ଖରାପ ସ୍ଵପ୍ନ, ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ ଆଦି ବହୁତ ଆସିବ - ଏସବୁକୁ ଡରିବାର ନାହିଁ, ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ବା ସ୍ଵପ୍ନ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯେତେ ଆଗକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚକ୍ରଚଳନା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । କରମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ତୁମର ଅଧିନ ହୋଇଯିବେ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଧୀନରେ ଥିଲା ନା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ତ୍ରେତାର ଅବସ୍ଥା ପରମ୍ପରା ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଧୀନ ହେବେ । ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗୀ ଅବସ୍ଥା ପରମ୍ପରା ଆସିଲେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବେ, ପୁଣି ସମସ୍ତ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବେ । କରମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ତୁମର ଅଧୀନରେ ଥିଲେ ନା । କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । ଆଦି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଧୀନରେ ଅଛ, କାଲି ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଆୟତ୍ତ କରିନେବ । ୮୪ ଜନ୍ମରେ ତୁମେ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛ । ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ - ଆମେ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛ, ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି-କରି ଆଇରନ୍ ଏଜରୁ ସିଲିଭର ଏଜ୍ ପରମ୍ପରା ପହଞ୍ଚିଯିବା ଭିତରେ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଅନୁଭବ ହେବ - ଏବେ କୌଣସି ତୋଫାନ ଆସୁନାହିଁ । ସହି ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ମେହନତ କରି ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ଵାରା ଖୁସିର ମାତ୍ରା ବି ବଢିବ । ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ - କିପରି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ? ଯିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ବୁଝିବେ । କହିବେ, ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଯଦି ବୁଝୁନାହିଁ, ତେବେ ବୋଧ ହୁଏ ରାଜତ୍ଵ ମାଲିକ ହୋଇ ନ ଥିବେ । ଆମେ ତ ସାହାସ ଦେଉଛୁ, ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛୁ । ତୁମେ ନିମ୍ନଗାମୀ ହୋଇଯାଉଛ । ଯିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ଶୁଣୁଶୁଣୁ ତାଙ୍କର ତୁରନ୍ତ ସମ୍ମତି ଆସିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନରେ ପବିତ୍ର ତ ଥିଲ ନା । ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ, ସୁଖଧ୍ୟାନକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛି । ଆଉ କେହି ରାସ୍ତା ବତାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଯାଇପାରିବେ । ଯେତେ ଖାଦ୍ୟ (ଅବଗୁଣ) ବାହାରିଯିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ, ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ତ ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ତ' ଯେପରିକି ପୁରୁଣା ସନ୍ତାନ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନାତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝୁଛ ନା । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ମିଳୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିଛି । ବାବା ଯେବେ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ତୁମେ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ନା । ତୁମେ ସାରା ୮୪

ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ହିସାବ ବତାଉଛି । ଯେତିକି ବୁଝିବେ ସେତିକି ପ୍ରଜା ହେବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛ ନା । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଆସିଛୁ - ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ମାୟାର ଜଞ୍ଜିରରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣ ପାଖରୁ ମୁକୁଳାଇବାକୁ ଆସିଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ଯେ ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଉଛ ନା । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭାରତର ପରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିପରି ବତାଇବା? ଏଠାରେ ତ ଅସୁରମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଡୁଛି । ଆଗରୁ ତ ଭାରୁଥିଲ ବୋଧହୁଏ କେହି ସ୍ଥିର ଆବରଜନା ପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବୁଝୁଛ ଏମାନେ କିପରି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି । କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ବାବା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବା ଆମକୁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମ । ତୁମକୁ ଗାନ୍ଧିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ତାକୁ ଭୁଲ । ନିଜର ଗାନ୍ଧିଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପିତାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ହିଁ ଅବସ୍ଥିତିରୀ ଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜଣତ୍ତକଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଅବସ୍ଥିତିରୀ ଜ୍ଞାନ । ସ୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ଜଣତ୍ତକୁ କର । ମୋର ତ ଜଣେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁନତି । ଯେପରସ୍ପନ୍ଦିତ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନ କରିବ ସେପରସ୍ପନ୍ଦିତ ଜଣତ୍ତକର ସମ୍ପ୍ରତି ରହିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ତକର ହିଁ ହେବି । ମୋତେ ବାବାତ୍ତକ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀର ତ ପୁରୁଣା ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମମତ୍ତ୍ୱ ରଖିବାର ନାହିଁ । ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା ଅଟେ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଶରୀରର ଯତ୍ନ ନେବ ନାହିଁ । ମନରେ ଭାବିବା ଉଚିତ୍ - ଏହା ପୁରୁଣା ଚମଡ଼ା ଅଟେ, ଏହାକୁ ତ ଏବେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଜଟିଳକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଘରେ ରହି ବାବାତ୍ତକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାତ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଛାଡ଼ିପାରିବ । ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାତ୍ତକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାତ୍ତକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହି, ସ୍ୱାଦରୁଗନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଲେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସ୍ୱାଦପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ, ସେତେ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ ପାଇ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ଅଛି । ପୁଣି ତୁମ ପାଇଁ ନୁଆ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏବେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସୂକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାତ୍ତକର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ତକର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ତକଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଜଣତ୍ତକର ହିଁ ଅବସ୍ଥିତିରୀ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀର ପ୍ରତି ମମତ୍ତ୍ୱ ନରଖି ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବା ବତାଇଥିବା ବାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରା-ପୁରା ମାନି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାତ୍ତକର ଗ୍ଲାନି ହେବ ଏବଂ ପାପର ତିଆରି ହେବ । ନିଜେ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ତିନୋଟି ଯାକ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଗୁଣର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ଗୁଣମୁରତ ଭବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ ପରତ୍ତ୍ୱେକ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ତତପର ରହିଥାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସଫଳତା ମୁରତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ତିନୋଟିଯାକ ସେବାରେ ନମ୍ରର ସମାନ ମିଳିଥାଏ, ଯଦି ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ତିନୋଟି ଯାକ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ରହିଥିବ, ତେବେ ପାସ୍ ଥିଅନ୍ତୁ ଅନର ବା ଗୁଣମୁରତ ହୋଇଯିବେ । ତୁମ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ଦିବ୍ୟଗୁଣର ଶୁଦ୍ଧାର ସ୍ୱପକ୍ଷ୍ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବ । ତେବେ ପରସ୍ପରକୁ ବାବାତ୍ତକର ଗୁଣ ବା ନିଜର ଧାରଣା ରୂପ ଗୁଣର ସହଯୋଗ ଦେବା ହିଁ ଗୁଣମୁରତ ହେବା, କାହିଁକି ନା ଗୁଣର ଦାନ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦାନ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ରୂପୀ ମୂଳଦୁଆ ପକ୍କା ଥିବ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନର ଅନୁଭବ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ମକ୍ତ ଇଶ୍ୱାର:- ଏବେ ସମ୍ପଦନ୍ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବା ପାଇଁ ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଶାରୀରିକ ରୋଗ ହେଉ ବା ମନର ସଂସ୍କାର ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ସହିତ ଅମେଳ ହେଉ କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମା କର୍ମଭୋଗର ବଶୀଭୂତ ନ ହୋଇ ମାଲିକ ହୋଇ ହିସାବ-କିତାବକୁ ତୁକ୍ତି କରାଇବେ ।

ତେବେ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କର୍ମଭୋଗକୁ ତ୍ୟକ୍ତ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଲକ୍ଷଣ, ତେଣୁ ଅଭିସ୍ଥାପନ କର ଏବେ ଏବେ କର୍ମଯୋଗୀ, ଏବେ ଏବେ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତି ।